HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

19 decembrie 2012 *

„Recurs — Protecția comunitară a soiurilor de plante — Regulamentul (CE) nr. 2100/94 — Articolul 73 alineatul (2) — Decizie de respingere a cererii de protecție comunitară de către camera de recurs a OCSP — Putere de apreciere — Controlul Tribunalului — Articolul 55 alineatul (4) coroborat cu articolul 61 alineatul (1) litera (b) — Dreptul OCSP de a formula o nouă cerere de trimitere de material vegetal”

În cauza C-534/10 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 15 noiembrie 2010,

Brookfield New Zealand Ltd, cu sediul în Havelock North (Noua Zeelandă),

Elaris SNC, cu sediul în Angers (Franța),

reprezentate de M. Eller, avvocato,

recurente,

celelalte părți în proces fiind:

Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), reprezentat de M. Ekvad și de M. Lightbourne, în calitate de agenți,

pârât în primă instanță,

Schniga GmbH, cu sediul în Bolzano (Italia), reprezentată de G. Würtenberger, Rechtsanwalt,

reclamantă în primă instanță,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, și domnii M. Ilešič, E. Levits (raportor), J.-J. Kasel și M. Safjan, judecători,

avocat general: domnul J. Mazák,

grefier: doamna R. Șereș,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 26 aprilie 2012,

* Limba de procedură: engleza.

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 12 iulie 2012,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, Brookfield New Zealand Ltd (denumită în continuare „Brookfield”) și Elaris SNC (denumită în continuare „Elaris”) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 13 septembrie 2010, Schniga/OCSP – Elaris și Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) (T-135/08, Rep., p. II-5089, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care acesta a anulat decizia camerei de recurs a Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) din 21 noiembrie 2007, privind acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante pentru soiul de plante Gala Schnitzer (cauzele A 003/2007 și A 004/2007, denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

2 Potrivit articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO L 227, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 15, p. 197), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2506/95 al Consiliului din 25 octombrie 1995 (JO L 258, p. 3, Ediție specială, 03/vol. 18, p. 27, denumit în continuare „Regulamentul nr. 2100/94”):

„Un soi este considerat nou în cazul în care, la data depunerii cererii prevăzute la articolul 51, nu s-au vândut și nu s-au cedat într-un alt mod terților, în sensul articolului 11, de către ameliorator sau cu consimțământul acestuia, constituenți ai soiului sau un material recoltat aparținând soiului, în vederea exploatării soiului:

(a) pe teritoriul Comunității, de mai mult de un an de la data menționată anterior;

[...]”

3 Articolul 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94 precizează competențele OCSP în ceea ce privește procedura de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante:

„Oficiul stabilește, prin norme generale sau pentru fiecare cerere individuală, data și locul prezentării materialului destinat examinării tehnice și probele de referință, precum și calitatea și cantitatea respectivelor materiale și probe.”

4 Articolul 61 alineatul (1) din acest regulament prevede condițiile respingerii unei cereri de protecție:

„Oficiul respinge pe loc cererea de protecție comunitară a soiurilor de plante dacă se constată că solicitantul:

[...]

(b) nu s-a conformat unei norme generale sau unei cereri individuale în sensul articolului 55 alineatul (4) sau (5) în termenul stabilit, cu excepția cazului în care Oficiul a fost de acord cu neprezentarea materialului

[...]”

5 Articolul 73 alineatele (1)-(3) din regulamentul menționat, intitulat „Recursuri împotriva hotărârilor instanțelor de apel”, prevede:

„(1) Hotărârile instanțelor de apel sunt susceptibile de a fi atacate cu recurs în fața Curții de Justiție.

(2) Motivele de recurs sunt următoarele: lipsă de competență, vicii de procedură, încălcarea tratatului, a prezentului regulament sau a oricărei prevederi legislative privind aplicarea acestora sau abuz de putere.

(3) Curtea de Justiție are dreptul de a anula sau de a modifica hotărârea atacată.”

6 Articolul 80 alineatul (1) din același regulament prevede:

„Dacă, în pofida tuturor eforturilor depuse în împrejurările respective, solicitantul protecției comunitare a soiurilor de plante sau titularul sau orice altă parte la o procedură inițiată în fața Oficiului nu este în măsură să respecte un termen în raport cu Oficiul, acesta este, la cerere, repus în drepturile sale dacă această imposibilitate de a se conforma a avut drept consecință directă pierderea unui drept sau a unui mijloc de recurs, în temeiul dispozițiilor din prezentul regulament.”

7 Astfel cum se arată în al treilea considerent al Regulamentului nr. 2506/95, se recomandă armonizarea normelor privind recursurile care pot fi formulate împotriva hotărârilor OCSP sau ale camerelor sale de recurs instituite prin Regulamentul (CE) nr. 2100/94 cu cele prevăzute în Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Istoricul cauzei și decizia în litigiu

8 La 18 ianuarie 1999, Konsortium Südtiroler Baumschuler (denumit în continuare „KSB”), în drepturile căruia s-a substituit Schniga GmbH (denumită în continuare „Schniga”), a depus la OCSP o cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante având ca obiect soiul de mere (Malus Mill) Gala Schnitzer, denumit inițial Schniga.

9 OCSP a însărcinat Bundessortenamt (Oficiul Federal pentru Soiurile de Plante, Germania) să efectueze examinarea tehnică prevăzută la articolul 55 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2100/94.

10 Prin scrisoarea din 26 ianuarie 1999, OCSP a solicitat KSB și Bundessortenamt să îi prezinte, între 1 și 15 martie 1999, materialul vegetal necesar examinării tehnice. OCSP a precizat de asemenea că revenea KSB obligația de a respecta toate condițiile fitosanitare și vamale aplicabile în ceea ce privește expedierea materialului.

11 KSB a furnizat materialul solicitat în termenul stabilit.

12 Prin scrisoarea din 25 martie 1999, OCSP a confirmat primirea materialului solicitat, dar a indicat că acesta nu era însoțit de un certificat fitosanitar. Acesta a solicitat, prin urmare, KSB să se asigure că acest document indispensabil este furnizat „cât mai curând posibil”.

13 La 23 aprilie 1999, KSB a trimis Bundessortenamt un pașaport fitosanitar european și a precizat că autoritatea care îl eliberase, Serviciul de protecție a plantelor din Bolzano (Italia), indicase că acest document înlocuia certificatul fitosanitar.

14 La 3 mai 1999, Bundessortenamt a informat KSB cu privire la sosirea în termenul prevăzut a materialului și cu privire la caracterul său adecvat. În plus, acesta a indicat că pașaportul fitosanitar european furnizat era suficient în vederea examinării tehnice și a verificării condițiilor materiale de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante. Cu toate acestea, Bundessortenamt a solicitat o copie a unui certificat oficial care să ateste inexistența unui virus în materialul prezentat.

15 În 2001, KSB a adus la cunoștința Bundessortenamt că îi era imposibil să furnizeze mijlocul de probă scris solicitat. S-a dovedit că materialul prezentat în luna martie a anului 1999 în vederea examinării tehnice era purtător de viruși. În consecință, Bundessortenamt a informat OCSP cu privire la intenția sa de a dezrădăcina materialul contaminat pentru a evita propagarea contaminării la alte plante.

16 La 13 iunie 2001, OCSP a indicat KSB prin e-mail că, în acord cu Bundessortenamt, îi era permis să prezinte un material vegetal nou care să nu conțină viruși pentru a relua examinarea cererii. OCSP și-a justificat decizia prin faptul că instrucțiunile trimise cu privire la statutul fitosanitar al materialului nu ar fi fost suficient de clare, întrucât nu ar fi precizat că acesta nu trebuia să conțină viruși. Astfel, KSB nu ar putea fi considerat răspunzător de situație.

17 La 5 mai 2006, Elaris și Brookfield, titulara unei licențe aferente dreptului de protecție a soiului Baigent și, respectiv, titulara acestui drept, au adresat OCSP obiecții în temeiul articolului 59 din Regulamentul nr. 2100/94 la acordarea protecției soiului Gala Schnitzer. Obiecțiile se întemeiau pe dreptul de protecție anterior al soiului de mere (Malus Mill) Baigent.

18 Motivele invocate de Brookfield se raportau la inexistența unui caracter distinctiv suficient al soiului solicitat în raport cu cel de referință, a cărui titulară este. În plus, contesta dreptul recunoscut KSB de a retrimite material vegetal care să nu conțină viruși, în condițiile în care OCSP ar fi trebuit să îi respingă cererea inițială.

19 Prin deciziile EU 18759, OBJ 06-021 și OBJ 06-022 din 26 februarie 2007, comitetul competent al OCSP a acordat protecția soiului Gala Schnitzer, apreciind că se distingea suficient de soiul de referință Baigent. În plus, acesta a respins obiecțiile invocate de Brookfield.

20 La 11 aprilie 2007, Brookfield a formulat, în temeiul articolelor 67-72 din Regulamentul nr. 2100/94, o acțiune împotriva deciziilor acestui comitet.

21 Prin decizia în litigiu, camera de recurs a anulat decizia comitetului menționat și a respins ea însăși cererea de protecție cu privire la soiul Gala Schnitzer. În special, aceasta a considerat că articolul 61 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2100/94 nu abilita OCSP să autorizeze KSB să prezinte material nou din moment ce acesta din urmă nu se conformase cererilor individuale, în sensul articolului 55 alineatul (4) din regulamentul respectiv, conținute în scrisorile din 26 ianuarie 1999 și din 25 martie 1999.

Acțiunea la Tribunal și hotărârea atacată

22 Prin cererea introductivă depusă la 4 aprilie 2008, Schniga a solicitat Tribunalului să anuleze decizia în litigiu pe baza următoarelor motive:

— inadmisibilitatea obiecțiilor formulate de Elaris și de Brookfield la OCSP;

— încălcarea articolului 61 alineatul (1) litera (b) și a articolului 62 din Regulamentul nr. 2100/94;

— încălcarea articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94.

23 Elaris și Brookfield au participat la procedura în fața Tribunalului ca interveniente în susținerea OCSP. În ședință, OCSP și-a modificat concluziile și s-a alăturat poziției susținute de Schniga.

24 După ce a declarat inadmisibil primul motiv invocat de Schniga, Tribunalul s-a aplecat asupra admisibilității celui de al treilea motiv, pusă la îndoială de Elaris și de Brookfield.

25 În această privință, Tribunalul a statuat, la punctul 39 din hotărârea atacată, că respectiva cameră de recurs calificase din punct de vedere juridic scrisorile din 26 ianuarie și din 25 martie 1999, astfel încât această calificare era supusă controlului său.

26 Trecând la examinarea pe fond a celui de al treilea motiv invocat de Schniga, Tribunalul a înlăturat, la punctele 62 și 63 din hotărârea atacată, considerațiile camerei de recurs potrivit cărora, întrucât KSB nu se conformase cererilor individuale conținute în scrisorile OCSP din 26 ianuarie și din 25 martie 1999, acest oficiu ar fi fost obligat să respingă cererea depusă de KSB cu privire la soiul Gala Schnitzer.

27 Argumentele reținute de Tribunal în temeiul cărora acesta a considerat că OCSP nu încălcase întinderea puterii de apreciere care îi este conferită la articolul 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94 se regăsesc la punctele 64-80 din hotărârea atacată.

28 În primul rând, la punctul 64 din hotărârea atacată, Tribunalul a precizat că este conform cu principiul bunei administrări, precum și cu necesitatea de a asigura buna desfășurare și eficacitatea procedurilor ca, atunci când OCSP apreciază, în caz de imprecizie în ceea ce privește condițiile de care depinde examinarea unei cereri de protecție, că această imprecizie poate fi corectată, să aibă posibilitatea să continue examinarea cererii fără să fie obligat să o respingă.

29 Pe de altă parte, la punctul 65 din hotărârea atacată, Tribunalul a subliniat că o astfel de putere de apreciere permite atât OCSP să se asigure că cererile sale individuale sunt clare, cât și celorlalți solicitanți să își cunoască fără ambiguitate drepturile și obligațiile.

30 După ce a amintit ansamblul schimburilor de corespondență dintre OCSP și KSB, Tribunalul a constatat, la punctul 75 din hotărârea atacată, că scrisorile din 26 ianuarie și din 25 martie 1999 conțineau o imprecizie în ceea ce privește faptul că materialul care urma să fie prezentat în vederea examinării tehnice nu trebuia să conțină viruși și că, în consecință, e-mailul din 13 iunie 2001 era destinat să corecteze această imprecizie.

31 În al doilea rând, Tribunalul a respins ca inoperante afirmațiile Elaris și Brookfield întemeiate pe pretinsa rea-credință manifestată de KSB în cursul procedurii de examinare a cererii sale și a indicat că articolul 80 din Regulamentul nr. 2100/94 nu era pertinent în cauză.

32 În consecință, Tribunalul a admis al treilea motiv invocat de Schniga și a anulat decizia în litigiu.

Procedura în fața Curții

33 Prin recursul formulat, recurentele solicită Curții:

— cu titlu principal, anularea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe pe fond;

— în subsidiar, pronunțarea cu titlu definitiv și respingerea acțiunii din primă instanță și

— obligarea Schniga la plata cheltuielilor de judecată.

34 OCSP și Schniga solicită Curții:

— respingerea recursului declarat de recurente și

— obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

35 În susținerea recursului formulat, recurentele invocă două motive, întemeiate, primul, pe încălcarea de către Tribunal a articolului 73 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2100/94 și, al doilea, pe încălcarea articolului 55 alineatul (4) din același regulament coroborat cu articolul 61 alineatul (1) litera (b) și cu articolul 80 din acesta.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 73 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2100/94

Argumentele părților

36 Recurentele impută Tribunalului că și-a depășit competențele de control jurisdicțional prin aceea că a efectuat o reexaminare a faptelor în cadrul celui de al treilea motiv cu care era sesizat. Astfel, hotărârea atacată ar face o nouă apreciere a semnificației și a conținutului scrisorilor OCSP din 26 ianuarie și din 25 martie 1999. Or, potrivit articolului 73 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2100/94, competența Tribunalului ar fi limitată la controlul legalității deciziilor camerei de recurs.

37 OCSP și Schniga arată, pe de o parte, că Tribunalul este singurul competent să constate și să aprecieze faptele pertinente, al căror control nu este de competența Curții în recurs. Pe de altă parte, în hotărârea atacată, Tribunalul ar fi efectuat un control al calificării juridice a faptelor de către camera de recurs, exercițiu care, în orice caz, intră în sfera sa de competență. Prin urmare, argumentele reclamantelor ar fi inadmisibile.

Aprecierea Curții

38 Trebuie amintit că, în conformitate cu al treilea considerent al Regulamentului nr. 2506/95, articolul 73 din Regulamentul nr. 2100/94 a fost modificat pentru a armoniza normele aplicabile acțiunilor care pot fi formulate împotriva deciziilor OCSP sau ale camerelor de recurs cu cele prevăzute de Regulamentul nr. 40/94.

39 Or, în ceea ce privește articolul 63 din Regulamentul nr. 40/94, al cărui mod de redactare este identic cu cel al articolului 73 din Regulamentul nr. 2100/94, Curtea a statuat în mod repetat că Tribunalul este chemat să aprecieze legalitatea deciziilor camerelor de recurs ale OAPI controlând aplicarea dreptului Uniunii de către acestea mai ales în lumina elementelor de fapt care au fost aduse la cunoștința camerelor menționate. Prin urmare, în limitele articolului 63 din Regulamentul nr. 40/94, astfel cum a fost interpretat de Curte, Tribunalul poate efectua un control integral al legalității deciziilor camerelor de recurs ale OAPI, verificând, la nevoie, dacă aceste camere au dat o calificare juridică exactă situației de fapt din litigiu sau dacă aprecierea elementelor de fapt care au fost prezentate camerelor menționate nu este afectată de erori (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 decembrie 2008, Les Éditions Albert René/OAPI, C-16/06 P, Rep., p. I-10053, punctele 38 și 39).

40 În această privință, Curtea a recunoscut Tribunalului o competență similară în ceea ce privește controlul legalității deciziilor OCSP sau ale camerelor sale de recurs (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 aprilie 2010, Schräder/OCSP, C-38/09 P, Rep., p. I-3209, punctul 69).

41 În speță, Tribunalul a considerat, la punctul 69 din hotărârea atacată, că scrisorile din 26 ianuarie și din 25 martie 1999 cuprindeau cereri individuale.

42 În acest context, întrucât Tribunalului trebuie să îi fie recunoscută o competență de apreciere identică în cadrul acțiunilor formulate împotriva deciziilor OCSP sau ale camerelor sale de recurs, acestuia nu i se poate imputa că a săvârșit o eroare de drept.

43 În consecință, se impune respingerea primului motiv ca nefondat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94 coroborat cu articolul 61 alineatul (1) litera (b) și cu articolul 80 din acesta

Argumentele părților

44 În cadrul celui de al doilea motiv, recurentele impută Tribunalului, în primul rând, că a considerat că articolul 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94 permite OCSP să formuleze o cerere individuală cu privire la prezentarea de documente sanitare distinctă de cererea de prezentare a materialului vegetal necesar examinării tehnice.

45 În al doilea rând, Tribunalul ar fi încălcat articolul 55 alineatul (4) coroborat cu articolul 61 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2100/94 prin aceea că a statuat că OCSP putea autoriza prezentarea de material vegetal nou la expirarea termenului indicat în prima sa cerere de material. În plus, potrivit recurentelor, Tribunalul a apreciat în mod eronat că termenii „cât mai curând posibil”, care figurau în scrisoarea din 25 martie 1999, nu puteau fi considerați un termen care privea o cerere individuală.

46 În al treilea rând, recurentele impută Tribunalului că a recunoscut în favoarea OCSP o putere de apreciere discreționară permițându-i să corecteze el însuși impreciziile din cererile sale individuale fără să fi recurs totuși la procedura specială prevăzută la articolul 80 din Regulamentul nr. 2100/94, precum și că s-a pronunțat în sensul lipsei de pertinență a problemei relei-credințe invocate de solicitant.

Aprecierea Curții

47 Astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 63 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat că OCSP dispune de dreptul de a preciza condițiile de care depinde examinarea unei cereri de protecție comunitară a soiurilor de plante din moment ce termenul în care autorul acestei cereri de protecție trebuie să răspundă la cererea individuală care i-a fost adresată nu a expirat.

48 Pe acest temei, Tribunalul a considerat, în cadrul exercitării puterii sale de apreciere, pe de o parte, la punctul 69 din hotărârea atacată, că scrisoarea din 25 martie 1999 constituia o cerere individuală având ca obiect un mijloc de probă scris referitor la materialul vegetal care urma să fie examinat și, pe de altă parte, la punctul 72 din aceeași hotărâre, că e-mailul OCSP din 13 iunie 2001 conținea o cerere individuală de trimitere de material vegetal, în sensul articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94. În această privință, Tribunalul a statuat că OCSP nu își depășise puterea de apreciere.

49 Tribunalului nu i se poate imputa că a săvârșit o eroare de drept procedând astfel.

50 Astfel, trebuie subliniat de la bun început, pe de o parte, că sarcina OCSP se caracterizează prin complexitate științifică și tehnică a condițiilor de examinare a cererilor de protecție comunitară, astfel încât trebuie să i se recunoască o marjă de apreciere în exercitarea funcțiilor sale (a se vedea în acest sens Hotărârea Schräder/OCSP, citată anterior, punctul 77). În plus, având în vedere această largă

putere de apreciere, OCSP poate lua în considerare, dacă consideră necesar, fapte și probe invocate sau prezentate tardiv (a se vedea prin analogie, în ceea ce privește OAPI, Hotărârea din 13 martie 2007, OAPI/Kaul, C-29/05 P, Rep., p. I-2213, punctul 42).

51 Pe de altă parte, OCSP, în calitate de organism al Uniunii, este supus principiului bunei administrări, potrivit căruia îi revine sarcina de a examina cu atenție și cu imparțialitate toate elementele relevante ale cauzei și de a reuni toate elementele de fapt și de drept necesare exercitării puterii sale de apreciere. De altfel, astfel cum a subliniat Tribunalul la punctul 64 din hotărârea atacată, acesta trebuie să asigure buna derulare și eficacitatea procedurilor pe care le pune în aplicare.

52 În lumina acestor constatări, trebuie amintit, în primul rând, că din articolul 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94 rezultă că OCSP stabilește, prin norme generale sau pentru fiecare cerere individuală, data și locul prezentării materialului destinat examinării tehnice și probele de referință, precum și calitatea și cantitatea respectivelor materiale și probe.

53 Or, ținând seama de puterea de apreciere de care beneficiază OCSP, această dispoziție nu poate fi interpretată în sensul că împiedică depunerea unei cereri separate cu privire la materialul vegetal care trebuie examinat și la mijloacele de probă scrise referitoare la acest material. Astfel, după cum a arătat Tribunalul la punctul 69 din hotărârea atacată, fără a fi contrazis cu privire la acest aspect de recurente, scrisoarea din 25 martie 1999 se raporta la calitatea materialului vegetal care trebuia examinat, calitate care este, potrivit articolului 55 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2100/94, în mod special susceptibilă să facă obiectul unei cereri individuale.

54 În al doilea rând, nu se poate imputa Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept prin aceea că a statuat că OCSP dispunea de dreptul de a depune o nouă cerere de trimitere de material vegetal care urma să fie examinat.

55 Astfel, având în vedere principiul bunei administrări și necesitatea de a asigura buna derulare și eficacitatea procedurilor și în măsura în care OCSP considera, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 74 din hotărârea atacată și nu este de altfel contestat de recurente, că cererea sa inițială conținea imprecizii, îi revenea sarcina de a solicita KSB să îi trimită material vegetal care corespunde cerințelor precizate într-o nouă cerere individuală.

56 În acest context, pe de o parte, recurentele nu pot susține în mod întemeiat că Tribunalul ar fi trebuit să statueze că OCSP trebuia să respingă cererea de protecție comunitară depusă de KSB în temeiul articolului 61 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2100/94. Astfel, această dispoziție este aplicabilă dacă OCSP constată că solicitantul nu s-a conformat unei cereri individuale în termenul stabilit. Or, în speță, astfel cum a constatat în mod întemeiat Tribunalul, OCSP a considerat că KSB nu se putea conforma cererii individuale inițiale din cauza impreciziei sale. Prin urmare, OCSP nu putea respinge cererea de protecție comunitară depusă de KSB fără a săvârși o eroare de drept.

57 Pe de altă parte, în ceea ce privește afirmația recurentelor potrivit căreia Tribunalul ar fi trebuit să ia în considerare reaua-credință a KSB, se impune constatarea că acestea nu au precizat în ce măsură Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept statuând, la punctul 80 din hotărârea atacată, că comportamentul KSB nu depindea de aspectul dacă OCSP dispunea de posibilitatea de a corecta imprecizia cererilor sale individuale.

58 De altfel, trebuie să se constate că recurentele nu aduc niciun element care să poată pune în discuție această apreciere.

59 În ceea ce privește, în ultimul rând, pretinsa încălcare a articolului 80 din Regulamentul nr. 2100/94, este suficient să se amintească faptul că această dispoziție vizează numai cazurile în care solicitantul unei protecții comunitare nu a fost în măsură să respecte un termen în raport cu OCSP. În speță, este cert că diferitele cereri individuale care au fost adresate KSB după cererea sa de protecție comunitară

au fost depuse în cadrul aceleiași proceduri din cauza impreciziei primei invitații a OCSP de a i se trimite materialul și documentele necesare examinării cererii respective. Rezultă că articolul 80 din Regulamentul nr. 2100/94 nu este aplicabil într-o situație precum cea din speță.

60 Prin urmare, al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.

61 Din ansamblul considerațiilor de mai sus rezultă că recursul trebuie respins.

Cu privire la cheltuielile de judecată

62 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât OCSP a solicitat obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată, iar acestea au căzut în pretenții, se impune obligarea lor la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Obligă Brookfield New Zealand Ltd și Elaris SNC la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături